

فریاد خود را علیه جنایات رژیم، رساتر کنیم! قاطعانه، اعدام مبارزین را محکوم کنیم!

رژیم خون آشام جمهوری اسلامی، این قاتل بهترین فرزندان خلقهای ایران، در سحرگاه ۱۹ اردیبهشت، پنج تن از زندانیان سیاسی مبارز و مقاوم را در اوین، اعدام کرد. چهارتن از این مبارزین جان باخته به نامهای فرزاد کمانگر، علی حیدریان، فرهاد وکیلی، شیرین علم هولی به خلق بپاخاسته کرد تعلق داشتند، نفر پنجم مهدی اسلامی، متهم به بمب گذاری در حسینیہ شیراز بود. اعدام سبعانه این پنج زندانی سیاسی مبارز که طی ماهها در سیاه چالهای رژیم جنایتکار، در معرض بدترین شکنجه ها قرار داشتند، موجی از تنفر و انزجار علیه رژیم خود کامه، در داخل و خارج از کشور برانگیخت. کردستان قهرمان که سی و یک سال تمام است علیه رژیم آدمکش جمهوری اسلامی، اسلحه برکف، میجنگد و در طول این سالها قربانیان بیشماری داده است، اینک لیریز از خشم و انزجار است. رژیم ضد مردمی، در هراس از خیزشها و حرکت‌های گسترده اعتراضی خلق کرد، به نیروهای سرکوبگر خود در کردستان اعلام آماده باش داده و ترس و وحشت، سراسر وجود منحوسش را فرا گرفته است. در خارج از کشور، در بین ایرانیان آزاده و مبارز، موجی از اعتراض، در کشورهای مختلف بوجود آمده است. این حساسیت نشان دادن در مقابله با جنایات رژیم، نشانه بارزی از غلیان خشم و تنفر ضد رژیمی انبوه عظیمی از اهالی کشور است که در نتیجه فشارهای اقتصادی و ظلم و تعدیات رژیم، مجبور به ترک خانه و دیار خود و اقامت در خارج شده اند. این انفجار انزجار از جنایات و وحشیگریهای رژیم، نشانه عشق عمیقی است که ایرانیان مبارز و آزاده به مبارزین صادق و از جان گذشته ای نظیر فرزاد کمانگر، معلم روستاهای کامیاران که عاشق صمد و راه صمد بود، دارند.

رژیم جمهوری اسلامی که مبارزات پرشکوه کارگران و توده های زحمتکش، زنان بپاخاسته، دانشجویان و خلقهای تحت ستم ملی، در سالهای اخیر، ضربه های کاری بر پیکر فرتوت آن نواخته است و هم اکنون با تشدید چشمگیر مبارزات توده های محروم و زحمتکش مواجه است خوب میداند که برای حفظ سلطه ننگین خود چاره ای جز توسل به سرکوب و ترور و پر کردن زندانها از زندانیان سیاسی و اعمال بدترین شکنجه ها در حق مبارزین زندانی و اعدام و کشتار مبارزین و انقلابیون ندارد. تنها با توسل به استبداد عنان گسیخته و یاری طلبیدن از قدرتهای امپریالیستی، رژیم خودکامه جمهوری اسلامی میتواند برای چند صباحی موجودیت پوشالی خود را حفظ کند. اگر ترور و اختناق و حبس و شکنجه و اعدام نباشد، این رژیم قرون وسطائی، حتی یک روز هم نمیتواند بر جا و باقی بماند.

اعدام فرزاد کمانگر، معلم اندیشمند روستاهای کردستان و چهار مبارز دیگر، در سحرگاه ۱۹ اردیبهشت، یکی دیگر از جنایات مخوف رژیم درنده خوئی است که در قاموسش احترام به موازین انسانی و رعایت حقوق زندانیان سیاسی، کوچکترین ارزشی ندارد. این همان رژیم آدمکشی است که در تابستان سال ۶۷، در عرض چند هفته، بیش از ده هزار زندانی سیاسی را سبعانه کشتار کرد. این همان رژیم آدمکشی است که در همان نخستین ماههای غصب قدرت سیاسی، دسته دسته فرزندان قهرمان خلق کرد و دیگر خلقهای تحت ستم ملی را که از حقوق حقه خود، دفاع می کردند، در مقابل جوخه های اعدام قرار داد. رژیم سرکوبگر مرتجعی در ایران حاکم است که در طول ۳۱ سال گذشته، دست پلید خود را بخون ده ها هزار از مبارزین و انقلابیون آغشته ساخته است. ۳۱ سال تمام است دارودسته آدمکش و فاسد و دزد و تبه کاری بر شئون توده ها در ایران حکومت میکند که ریختن خون آزادیخواهان، ترور و شکنجه، اعدام و غارت هستی توده ها و ترویج فساد و ارتشاء و خرافات و انواع تبه کاریها، مشغله اصلی آنرا، تشکیل میدهد. در میان وزراء، وکلا و سردمداران رژیم جمهوری اسلامی، در گذشته و حال، آنهایی که مستقیماً در شکنجه مبارزین و مخالفین سیاسی دست داشته اند، کم نیستند. همه جناحها و دارودسته های این رژیم ضد مردمی، از خامنه ای و احمدی نژاد گرفته تا میر حسین موسوی، کروی، خاتمی و رفسنجانی، از «سرسخت ها» گرفته تا «اصلاح طلبان» از «سیاه ها» گرفته تا «سبزها»، همه و همه، خادمان سرمایه و دشمنان قسم خورده آزادی ودمکراسی بوده و در طول سالها انواع جنایات و وحشیگریها علیه توده های بپاخاسته خلق و مبارزین و آزادیخواهان مرتکب شده اند. دعاواها و کشمکش ها بین جناحهای مختلف رژیم، تنها و تنها بخاطر منافع گروهی، کسب هژمونی در ارگانهای دولتی، اختلاف سلیقه در شیوه های سرکوب توده ها و نتیجه تضادها و رقابتهای قدرتهای امپریالیستی بر سر تسلط بر شئون کشور میباشد. امر رهائی توده های زحمتکش از چنگال ظلم و استعمار زمانی میتواند تحقق یابد که رژیم جمهوری اسلامی با تمام دارودسته های تشکیل دهنده آن از طریق قهر انقلابی کارگران و زحمتکشان سرنگون گردیده و حکومتی انقلابی و دمکراتیک که از منافع زحمتکشان دفاع میکند، در کشور، مستقر گردد.

تاریخ ۳۱ سال گذشته، در عین حال که تاریخ بدترین استبدادها و ظلم و بیدادگریها در ایران میباشد، همچنان تاریخ مقاومت و پایداریهای در خور تحسین فرزندان دلیر خلق، زنان و مردان مبارز و بپاخاسته و زندانیان سیاسی مقاوم و

قهرمانی است که بخاطر عشق به آزادی و در دفاع از منافع توده ها و در دشمنی آشنی ناپذیر علیه فساد و تباهی و جنایات و زورگوئیهای رژیم آزادی کش، دست بمبارزه و مقاومت زده و انواع شکنجه ها و آزارها و ناهمواریها را متحمل شده اند. دشمن کینه توز توده ها، با ریختن خون مبارزین و انقلابیون، تصور میکند که خواهد توانست جلو رشد مبارزات حق طلبانه توده ها را گرفته و از فرو ریختن کاخهای ظلم و استبداد خود، جلوگیری بعمل آورد. غافل از اینکه خون مبارزین و انقلابیون از جان گذشته، نهال آزادی را آبیاری کرده و آینده پر شکوه توده های زحمتکش را تضمین میکند. در جنگ و مقابله خونین بین رژیم خون آشام جمهوری اسلامی از یک طرف و کارگران و توده های محروم و ستمدیده از طرف دیگر، در جنگ سرنوشت سازی که در آینده نیز، قربانیهای بیشتری طلب خواهد کرد، بدون تردید، پیروزی از آن توده ها بوده و رژیم تبهکار جمهوری اسلامی، با تمام سرکوبگریها طعم تلخ شکست را خواهد چشید. نابودی حتمی در سراغ رژیم آدمکشی است که زالو صفت از خون کارگران و زحمتکشان ایران، ارتزاق کرده و در سرکوب آزادیهای دمکراتیک و شکنجه و قتل مبارزین و آزادیخواهان، بهر جنایت و توحشی دست می یازد. توده های محروم و زحمتکش، همواره خاطره پر شکوه مبارزین و انقلابیونی نظیر فرزاد کمانگر را گرامی داشته و در مبارزه بی امان و خونین علیه رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی و گسستن زنجیرهای اسارت و بردگی، از پایداری و فداکاری آنها خواهند آموخت.

ما قاطعانه، اعدام فرزاد کمانگر، علی حیدریان، فرهاد وکیلی، شیرین علم هولی و مهدی اسلامیان را محکوم کرده و در عین همدردی با خانواده های این مبارزین، نهایت خشم و انزجار خود را علیه رژیم خود کامه جمهوری اسلامی در ارتکاب این عمل جنایتکارانه، ابراز میداریم.

سازمان دمکراتیک - ضدامپریالیستی ایرانیان در انگلستان
اردیبهشت ۱۳۸۹